

først inden for de seneste ti år, at den store offensive på kommercialisering af det her område er sat ind. Det, jeg kender til, er, at man i de senere år i en række fattige lande har set meget bitre erfaringer med udlicitering og privatisering af vandforsyninger. Det er steder som Bolivia, Argentina og Filippinerne, hvor liberalisering har ført til prisstigninger, fald i kvaliteten og ringere adgang til rent vand for den fattige del af befolkningen.

Næsten uanset hvor på kloden der er foretaget store liberaliseringer, har det også ført til store protester fra befolkningens side. Det hænger sammen med højere priser, lavere vandkvalitet og dårligere arbejdsforhold for de ansatte i sektoren, og det har så, så vidt vi ved, været konsekvensen af privatiseringen.

Jeg kan så forstå på nogle af de borgerlige ordførere her i dag, at det i virkeligheden forholder sig helt omvendt, og at det fører til den store lyksalighed, når man privatiserer og liberaliserer. Det må være muligt at få nogle af disse fremragende eksempler frem i en åben debat, så vi kan træffe de efterfølgende beslutninger på et mere oplyst grundlag. Det vil vi i hvert fald lægge meget vægt på.

Så vil jeg bare til allersidst sige to ting:

Den ene er, at man siger, at landene selv skal bestemme, og det er jeg fuldstændig enig i. Enhedslisten har faktisk ikke tænkt sig, at det danske Folketing skulle bestemme, hvordan de organiserer vandproduktionen i Indien – jeg tror heller ikke, vi ville komme langt med at forsøge på det – så det er ikke det, vores forslag handler om. Vores forslag handler sådan set om, at EU skal holde op med at stille krav om, at det skal privatiseres og liberaliseres.

Den andet er, at man selvfølgelig godt kan sige, at de bare kan sige nej, og det kan godt være, jeg har læst i de forkerte aviser og set de forkerte tv-stationer, men jeg har altså fået det indtryk, at de der forhandlinger, der foregår i GATS-regi og WTO, ikke altid er præget af det store demokrati og den store hensyntagen til de fattige og små lande. Det kan godt være, jeg har misforstået det, og at alting går enormt venligt og sympatisk for sig, men jeg tror nu nok, at der indimellem udøves lidt pression på folk og på lande, og derfor er det måske ret afgørende, at EU ikke ligesom skiber sig ind i et projekt, der handler om at øve en eller anden form for pression i denne sammenhæng.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om fastsættelse af en dato for afskaffelse af EU's eksportsubsidier og andre handelsforvridende subsidier på landbrugsvarer.

Af Rune Lund (EL) m.fl.

(FremSAT 10/3 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Kl. 18.10

Forhandling

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Forslagsstillerne ønsker, at EU fastsætter en dato for afskaffelse af EU's eksportsubsidier og andre handelsforvridende subsidier på landbrugsvarer inden marts 2005. Inden marts 2005? Vi har den 29. april 2005 i dag ... nå.

Jeg kan godt forstå forslagsstillernes sigte med disse ønsker. Derfor var regeringspartierne også medforslagsstillere på forslag til vedtagelse nr. V 12 af 5. november 2003, hvori der bl.a. står, at regeringen arbejder for, at en øget liberalisering af handelen med landbrugsvarer sikres, bl.a. igennem afskaffelse af handelsforvridende landbrugsstøtte, herunder især eksportsubsidier, et ambitiøst tempo og en balanceret afvikling af den samlede landbrugsstøtte under hensyn til forbrugere, miljø, dyrevelfærd og udviklingslandenes landbrugsproduktion.

Lad mig igen slå fast, at regeringen støtter, at der i EU så vel som i WTO snarest muligt fastsættes en dato for afskaffelse af både eksportsubsidier og andre eksportstøtteformer, som